

Лишь мигъ, смѣльчакъ ужъ на верхушкѣ.
Раздался стройный благовѣсть:
Надъ полумѣсяцемъ въ кривушкѣ
Сверкнулъ опять побѣдный крестъ!*)

Висша съвѣсть зовеше братята руси и подканваше ги на бой: за насъ, за нашата земя. Тя именно извърши онова дивно свещенодѣйствие въ сърдцата на стомилионния руски народъ, величаво проявено въ любовта къмъ ближния чрѣзъ самопожертвование и нечувани подвизи по нашитѣ полета и балкански височини. И най-послѣ *„Солнце Правды възсія и освети весь міръ.“*

Царьтъ-Освободитель на 12 априлий 1877 година изрече: „да бѣде благословена и свободна Българската земя“ и въ сѣщия день въ града Кишиневъ, въ лицето на цѣлия миръ заяви, че света Русия изважда мечъ за да просияе Кръстьтъ Господень надъ полумѣсеца. Нека не забравяме Неговото свещено слово, казано въ тоя знаменателенъ въ историята ни день. Ето дословниятъ му текстъ:

„По Божия милость,

НИЙ АЛЕКСАНДЪРЪ ВТОРИ, Императоръ и Самодержецъ всеросійски, Царъ полски, Велики Князь финляндски и прочее, и прочее, и прочее.

Нашитѣ вѣрноподани знаятъ, какъ живостно сме се грижили за участъта на угнетяваното въ Турция християнско народонаселение. Нашето желание да подобримъ и да оздравимъ сѣдбата му се сподѣля отъ всичкия руски народъ, който и сега се показва готовъ да принесе нови жертви, за да

*) „Видѣніе“, стих. Д. Вергуня, гл. „Слав. Вѣкъ“, кн. 22.